

[Ministeren for kulturelle anliggender]

er tale om, drives i overensstemmelse med den lov om statstilskud m.v. til zoologiske haver, som hr. Poulsgaard også lige omtalte.

Nu er det sådan, at de zoologiske havers virksomhed finder sted i overensstemmelse med landets love, herunder dyreværnsloven, som stammer fra 1950 – det er lov nr. 256 – og som senest er ændret i maj 1979.

I henhold til denne lov kan zoologiske haver, dyreparker og lign. kun oprettes efter tilladelse af den lokale politimester, som forinden forelægger sagen for kredsdyrlægen, og det vil sige, at vi gennem tilsyn med haverne søger at give dyrene det, som vi mennesker kalder humane rammer.

Men hele spørgsmålet er ikke så ligetil. Problemet er jo, at vi moderne mennesker fjerner os mere og mere fra naturen. Jeg er sikker på, at hr. Poulsgaard husker lige så godt som jeg, hvordan man i vor ungdom på landet omgikkes dyrene, deres liv, opvækst og død, på en helt anderledes direkte måde end i dag, hvor afstanden til naturen er blevet meget større. Derfor er det et problem, når man i zoologiske haver viser levende dyr i deres egne omgivelser, så tæt som man nu kan komme dem, og jeg synes i den forbindelse, at vi skylder vore zoologiske haver at sige, at de i de senere år har ofret alle deres kræfter på at give dyrene de bedst mulige livsbetingelser at trives under.

Men hvis man vil have levende dyr, må man også respektere naturens fødekæder. Må jeg minde om, at forud for gennemførelsen af loven om zoologiske haver blev det drøftet, om tiden er løbet fra zoologiske haver, dels fordi nogle finder det umoralsk at indespærre vilde dyr, dels fordi mange mennesker gennem naturfilm eller på rejser i dag har mulighed for at følge de vilde dyrs liv. Man enedes imidlertid om, at man fortsat skulle have zoologiske haver, fordi det trods alt er en mere nærværende måde at opleve dyrene på end på anden hånd gennem tv og video, og dér går det også mange gange meget mere grusomt til. Men accepterer man dyr i fangenskab, må man også respektere de økologiske fødekæder.

Jeg er opmærksom på, at følelser kan sættes i bevægelse ved dette, og derfor vil jeg med Tilsynsrådet for de Zoologiske Haver drøfte, om de godkendte haver i dag gør tilstrækkeligt for at sikre sig imod, at et uforbe-

redt publikum besøger dyrene i fodringstiden.

Poulsgaard (FP):

Det er ikke det, spørgsmålet går på. Jeg nævnte ikke loven om zoologiske haver, tilsynsråd og en hel masse andet. Jeg spurgte, om ministeren vil gøre sin indflydelse gældende, så vi kan få stoppet det svineri, at man fodrer slanger med levende dyr, og så får jeg at vide, at man nu vil undgå at fodre med levende dyr, når der er besøgende, men ellers vil fortsætte med det.

Så må jeg stille ministeren et nyt spørgsmål: vil ministeren foranledige, at disse slanger bliver aflivet aldeles omgående, så vi undgår det dyrplageri, som det er at fodre med levende dyr?

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Det spørgsmål skal jeg besvare. Her står valget jo mellem, om slanger eller kaniner skal aflives. Det, jeg vil gøre, og det, jeg kan gøre nu, er med Tilsynsrådet for Zoologiske Haver at tage disse ting op for at få et indtryk af, i hvilket omfang der fodres med levende dyr. Det er i øvrigt meget begrænset. Så vidt jeg er bekendt med det, er det kun de nævnte slanger, som fodres med levende kaniner, i det omfang det er nødvendigt. Jeg er, som jeg sagde før, opmærksom på, at følelser kan sættes i bevægelse ved dette her, og det må vi naturligvis se på.

Poulsgaard (FP):

Jamen det er ikke nok, hr. minister, at vi ser på det. Der er folk, der sidder og griner ad sådan et spørgsmål. All right, det må man godt gøre, men disse dyr føler angst. Og vi kan ikke sammenligne med naturens fødekæde. Det er noget forfærdeligt volapyk at sige, for det har ingenting med fødekæden at gøre. Man serverer nogle levende dyr fikst og færdigt for slanger. Den kanin har ikke en jordisk chance for at komme væk derfra. De, der har haft en mår inde hos høns, gæslinger eller andet og har set, hvordan de små ællinger og kyllinger ryster som espeløv, kan forestille sig, hvordan sådan nogle kaniner ryster, før de dør.